

*Zijn handen hebben voor ons gewerkt,
zijn hart heeft voor ons geklopt,
zijn ogen hebben ons tot 't laatst gezocht.*

Een liefdevolle herinnering aan

Gerard Haafkes

Pa is geboren in Rossum op 23 augustus 1930. In een gezin van 10 kinderen was hij de oudste zoon. Zijn jeugd jaren heeft hij gewoond aan de haarstraat in Rossum. Op 12 april 1961 is Pa getrouwd met Ma en verhuisden ze naar Oldenzaal. Waar ze zich vestigden aan de Uiverstraat en waar hij de rest van zijn leven met veel plezier heeft gewoond.

Pa was een man die altijd voor iedereen klaar stond, of het nu de kinderen waren, familie of burens allemaal konden ze een beroep op hem doen en altijd was hij bereid te helpen. Zo heeft hij in de familie menigeen bijgestaan bij de bouw of verbouw van hun huis. Ook voor een luisterend oor konden ze altijd bij Pa terecht. Hij was handig en heeft heel wat afgeklust. Zijn tuin was ook een grote liefhebberij van hem. Ieder jaar weer werden er bloemen en groentes gekweekt. In de lente en zomer was het er een oase van verschillende kleuren.

Het geloof en de kerk stonden centraal in Pa z'n leven. Hieruit putte hij veel kracht. Hij zag het ook als z'n plicht dit op de kinderen over te dragen. Pa was een man met zijn eigen ideeën over levens- en maatschappelijke vraagstukken, en hij verdeelde deze ook met overgave.

Vanaf z'n 23st heeft pa gewerkt bij machine fabriek Beuting en Tiecke, eerst een lange tijd in Oldenzaal en de laatste jaren in Enschede. Ook hier heeft Pa met volledige overgave gewerkt, het bedrijf was een deel van zijn leven. Groot was dan ook de klap voor hem toen Beuting en Tiecke failliet ging. Maar tekenend voor Pa was, dat hij op dat moment niet bij de pakken neer is gaan zitten, maar op 53 jarige leeftijd samen met een collega het bedrijf Lubea opstartte. Aan dit bedrijf heeft Pa tot aan z'n 59st mede leiding gegeven. Toen is Pa met de Vut gegaan.

Bijna gelijktijdig hiermee kreeg Pa problemen met z'n ogen. Hetgeen hem in de jaren erna minder mobiel maakte maar ook een stuk van z'n enthousiasme en gedrevenheid wegnam. Langzaam werd het allemaal wat minder en was Pa niet meer de man zoals hij hiervoor was geweest. Maar desalniettemin genoot hij nog volop van het leven. Z'n kleinkinderen waren hem alles en andersom. De familieweekenden en de vakanties met Jan en Truus en anderen daar genoot hij van. Hij bleef altijd geïnteresseerd in het doen en laten van de kinderen, kleinkinderen en hetgeen zich in de wereld afspeelde.

Op 21 december 2001 werd Pa volkomen onverwacht opgenomen in het Ziekenhuis in Oldenzaal. Dezelfde avond is hij op 71 jarige leeftijd overleden.

Hij laat een leegte achter in ons hart en leven, maar wij zullen hem blijven herinneren als een bijzondere man waarbij de gedachten vooral uitgaan naar de sterke man die hij was in z'n werkbare leven.

Pa bedankt

Wij danken u voor uw medeleven
Mits, kinderen en kleinkinderen